PŁAZY BEZOGONOWE

KUMAKI, RZEKOTKI I GRZEBIUSZKA

KUMAKI

W Polsce wyróżniamy dwa gatunki z rodziny kumakowatych. Są to **kumak nizinny** (Bombina bombina) oraz **kumak górski** (Bombina variegata). Kumak nizinny jest bardzo zbliżony budową ciała i wyglądem do kumaka górskiego, choć występują niewielkie różnice w ich morfologii i anatomii.

Kumak górski osiąga długość ciała do 5 cm. Ciało ma krępe, spłaszczone. Wierzch jego jest szaro- do oliwkowo- brązowego,
z dużymi brodawkami. Spód ciała ubarwiony jest kontrastowo (niebiesko-szaro, niebiesko-czarno z żółtymi lub pomarańczowymi plamami.

Kumaki nizinne występują w Polsce na całym obszarze kraju poza terenami górskimi i podgórskimi, mniej więcej do wysokości około 300 m n.p.m. Kumak górski zamieszkuje obszary na południu Polski na wysokości od 300 do około 1700 m n.p.m. Zamieszkuje różne typy wód stojących. Okres godowy trwa u nich od marca do kwietnia

RZEKOTKA

Rzekotka drzewna (Hyla arborea) osiąga długość ciała do 5 cm. Ubarwienie grzbietu ma zielone, brązowe lub żółtawe z możliwością zmiany barwy w podanym zakresie. Brzuch jest u rzekotek białawy lub żółtawy, ciemno marmurkowaty, od wierzchu oddzielony czarno- białym paskiem. Tylne nogi mają błony pławne. Palec tylnych i przednich nóg mają przylgi służące do wspinania się. Dzięki nim potrafi się wspinać nawet po pionowych szybach. W okresie składania jaj, czyli od marca do kwietnia występują w pobliżu kałuż, stawów, rowów z bogatą roślinnością.

Rzekotka jest naszym najgłośniejszym płazem - podczas godów głos samców może być słyszany nawet z odległości jednego kilometra. Dźwięk, jaki wydaje rzekotka, przypomina bardzo głośną grzechotkę.

Rzekotki są aktywne głównie nocą i o zmroku. Rzekotka drzewna większą część swego życia spędza na roślinach. Jest to zwierzę nizinne.
W Bieszczadach występuje nielicznie

GRZEBIUSZKA

Grzebiuszka ziemna, zwana **huczkiem** (Pelobates fuscus), to płaz
z rodziny grzebiuszkowatych o krępym ciele i krótkich tylnych kończynach. Skóra ubarwiona jest na popielato z czterema plamami ciemnobrązowymi. Zdarzają się okazy bez plam lub z ich większą liczbą. Plamy są zwykle symetryczne względem kręgosłupa. Po bokach ciała czasem występują czerwone kropki. Spód jest białawy, często z ciemnymi cętkami.
Na dość krótkich kończynach występują twarde i ostre modzele rogowe, które służą do zagrzebywania się w ziemi. Grzebiuszka ziemna ma duże, wysklepione oczy, pionowe, szparowate źrenice.

Zamieszkuje tereny nizinne, gdzie występują lekkie gleby. Można ją znaleźć na łąkach, polach uprawnych, w ogrodach. Unika lasów i terenów podmokłych. Prowadzi wyłącznie nocny tryb życia. Dni spędza w wygrzebanych przez siebie norkach w ziemi. Każdorazowo zagrzebuje się w innym miejscu. Po lądzie porusza się szybkimi skokami, w wodzie jest świetnym pływakiem. Bardzo dobrze nurkuje.